

4e Zondag door het Jaar C

*Alles verdraagt de liefde, alles gelooft zij,
alles hoopt zij, alles duldt zij.
De liefde vergaat nimmer. (I Kor 13,7.8)*

Van leven naar eucharistie

Als wij ingaan op een roeping, op een diep appèl, doen wij dat met volle geestdrift en overtuiging. Soms ook, en gelukkig maar, als jeugdigen, niet zonder illusies en zinsbegoochelingen. Wij denken er onszelf in terug te vinden en wij verwachten erdoor te kunnen opgaan in geborgenheid, begrip en warmte. Helaas komt het zo niet altijd uit. Eenzaamheid is niet zelden het harde lot van baanbrekers.

Eerste lezing

Jeremia 1,4-5.17-19

In die dagen kwam het woord van de Heer tot mij: voordat Ik u in de moederschoot vormde, kende Ik u; voordat ge geboren werdt, heb Ik u Mij voorbehouden, tot profeet voor de volken heb Ik u bestemd. Omgord dan uw lenden; sta op en zeg tot het volk alles wat Ik u opdraag. Laat u door hen niet afschrikken anders jaag Ik u voor hun ogen de schrik op het lijf. Ikzelf maak u heden tot een versterkte stad, een ijzeren zuil, een koperen muur tegenover het hele land, voor de koningen en edelen van Juda, de priesters en de burgers van het land. Zij zullen u bestrijden, maar niets tegen u vermogen. Want Ik ben bij u om u te redden. Zo spreekt de Heer.

Tweede lezing

I Korintiërs 13,4-13

Broeders en zusters, de liefde is lankmoedig en goedertieren; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij beeldt zich niets in. Zij geeft niet om de schone schijn, zij zoekt zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan. Zij verheugt zich niet over onrecht maar vindt haar vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles duldt zij. De liefde vergaat nimmer. De gave der profetie zal verdwijnen, tongen zullen verstommen, de kennis

zal een einde nemen. Want ons kennen is stukwerk en stukwerk ons profeteren. Maar wanneer het volmaakte komt heeft het onvolmaakte afgedaan. Toen ik een kind was sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, dacht ik als een kind; en nu ik man geworden ben heb ik het kinderlijke afgelegd. Thans zien wij in een spiegel, onduidelijk, maar dan van aangezicht tot aangezicht. Thans ken ik slechts ten dele maar dan zal ik ten volle kennen zoals God mij kent. Nu echter blijven geloof, hoop en liefde de grote drie; maar de liefde is de grootste.

Evangelie

Lucas 4,21-30

In die tijd begon Jezus in de synagoge te spreken: "Het Schriftwoord dat gij zojuist gehoord hebt is thans in vervulling gegaan." Allen betuigden Hem hun instemming en verbaasden zich, dat woorden, zo vol genade uit zijn mond vloeiden. Ze zeiden: "Is dat dan niet de zoon van Jozef?" Hij zei hun: "Natuurlijk zult ge Mij dit spreekwoord voorhouden: Geneesheer, genees uzelf: doe al wat, naar wij vernamen, in Kafarnaüm gebeurd is, nu ook hier in uw vaderstad." Maar Hij gaf er dit antwoord op: "Voorwaar, Ik zeg u: geen profeet wordt aanvaard in zijn eigen vaderstad. En het is waar wat Ik u zeg: in de tijd van Elia immers, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten bleef en een grote hongersnood uitbrak over het hele land, waren er veel weduwen in Israël; toch werd Elia tot niemand van haar gezonden dan tot een weduwe te Sarepta, in het gebied van Sidon. En in de tijd van de profeet Elisa waren er vele melaatsen in Israël; toch werd niemand van hen gereinigd, behalve de Syriër Naäman." Toen ze dit hoorden werden allen die in de synagoge waren woedend. Ze sprongen overeind, joegen Hem de stad uit en dreven Hem voort tot aan de steile rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem daar in de afgrond te storten. Maar Hij ging midden tussen hen door en vertrok.

Van eucharistie naar leven

Wij kunnen ons afvragen of een christen, die zich wel voelt in zijn eigen huid, die zich knus geïnstalleerd heeft in zijn eigen zekerheden, die zijn omgeving te zeer naar de mond praat, of zo iemand wel in de echte lijn van het profetisch christendom leeft. De blijde boodschap is geen boodschap van veilig conformisme, maar een hard appèl van steeds nieuwe eisen die men nooit zal beantwoord hebben. Is een profeet, evenals zijn Meester, niet altijd een teken van tegenspraak en als 't ware altijd een gekruisigde? Hij moet immers aan God behagen, niet aan de mensen. En wat hij verkondigt, stuurt de plannen der mensen dikwijls in de war.